

ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแก้ไขปัญหา
ความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย*
COOPERATION OF LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT WITH
SOLVING PROBLEM AMONG DRINKING OF YOUTH GROUPS
IN NONG KHAI PROVINCE

เกษภา ผาทอง

Ketsada Phathong

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Wittayalai University, Thailand

จ๋านงค์ ผมไผ

Jumnong Pompai

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nong Khai Campus, Thailand

กุลขณิษฐ์ อติรุจโชติสิริ

Kunkhanit Adirujchotisiri

ผการัตน์ พินิจวัฒน์

Phakaratr Phinijwat

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Loei Rajabhat University, Thailand

E-mail: ketsada.iadp@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหาและพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนจังหวัดหนองคาย 2) เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนจังหวัดหนองคาย ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน อายุ 13-20 ปี จำนวน 234 คน ได้มาโดยการเลือกแบบกำหนดโควตา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 56 รูป/คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

* Received 9 November 2021; Revised 8 December 2021; Accepted 18 December 2021

ประกอบบริบท ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงไปหาลด คือ มีการรับรู้ผลกระทบด้านสุขภาพ มีการรับรู้ผลกระทบต่อการคบหา มี การรับรู้ผลกระทบต่อการเศรษฐกิจ มีการรับรู้ผลกระทบต่อการ และมีการรับรู้ผลกระทบต่อการศาสนา 2) รูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้ พบว่า มี 3 ด้าน คือ 1) พุทธธรรม 2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) กิจกรรมบริการทางสังคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ ดูแล ให้คำปรึกษา สร้างกำลังใจ รวมถึงการรวมกลุ่มเยาวชนทำกิจกรรมเยาวชนจิตอาสาทุกเดือน และยกย่องเชิดชูให้เป็นเยาวชนต้นแบบ เป็นฮีโร่เยาวชนคนดีต้นแบบ รวมถึงกระตุ้นให้เกิดการตื่นรู้ในบทบาทหน้าที่ของตนโดยไม่ดื่มสุราเป็นหลัก ทั้งนี้ รูปแบบดังกล่าวจะเข้าไปเสริมสร้างให้เยาวชนห่างไกลจากสุราอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ความร่วมมือ, กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น, การแก้ไขปัญหา, ความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชน

Abstract

The objectives of this research article were: 1) to study cooperation with the department of local administration in managing problems and behaviors of alcohol consumption of youth groups in Nong Khai province 2) to create a cooperation model of the department of local administration with the enhancement of Buddhist principles local wisdom and social service activities in solving the problem of alcohol consumption demand of youth groups in Nong Khai province, using a mixed research methodology which is a quantitative research the sample consisted of 234 youths aged 13-20 years, the quota was selected. The data was analyzed by calculating the mean and standard deviation. Qualitative research section using in-depth interviews with 56 key informants / person, using a specific sampling method. The data was analyzed by using contextual content analysis techniques. The results of the research were as follows: 1) the perception of the effects of drinking alcohol among young people. Overall is at a high level. In order from high to low, there is a perceived health effect. There is a perception of effect on the family. There are perceptions of the impact on the economy. There were perceptions of impact on and perceived impact on religious teachings. 2) the model of cooperation of the department of local administration and enhancing learning, found as follows 3 aspects: 1) buddhist principles 2) wisdom local 3) social service activities. By encourage

relevant agencies to supervise, provide advice and encourage, including joining youth groups to do youth volunteer activities every month and honored as a role model for youth be a good young hero, a role model. as well as to stimulate awareness of their roles and duties without drinking alcohol as the main one.

Keywords: Cooperation, Department of Local Administration, Solving Problem, Among Drinking of Youth Groups

บทนำ

ปัญหาการดื่มสุราเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจในวงกว้างทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าปัญหาการดื่มสุราไม่ได้มีผลกระทบเฉพาะตัวบุคคลที่ดื่มเท่านั้น (กมล วัฒนพร และคณะ, 2550) จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ 17 ล้านคน หรือ คิดเป็นร้อยละ 31.5 ของประชากรรวมทั้งหมด 53.9 ล้านคน โดยมีอายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มดื่มสุราที่ 20.3 ปี ผู้ชายเริ่มดื่มอายุเฉลี่ย 19.4 ปี และผู้หญิงอายุ 24.6 ปี ภาพรวมความชุกของนักดื่มมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ชายดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา ในขณะที่ผู้หญิง ดื่มประมาณร้อยละ 11 ซึ่งเปรียบเทียบอย่างหยาบได้ว่า ความชุกของการดื่มสุราในเพศชายสูงกว่าเพศหญิงประมาณ 5 เท่า ซึ่งใน พ.ศ. 2554 กลุ่มประชากรที่มีความชุกของนักดื่มสูงสุด คือ ผู้ใหญ่อายุ 25-59 ปี โดยความชุกของการดื่มในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาเท่ากับร้อยละ 37.3 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีร้อยละ 23.7 สำหรับวัยสูงอายุ (อายุ 60 ขึ้นไป) มีร้อยละ 16.6 โดยประชากรที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลมีการดื่มสูงกว่าประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาล (ร้อยละ 33.1 และร้อยละ 28.6 ตามลำดับ สำหรับทิศทางการเปลี่ยนแปลง พบว่าความชุกของนักดื่มในภาพรวมในช่วง พ.ศ. 2544 - 2554 นั้นค่อนข้างคงที่และลดลงเล็กน้อย คือ จากร้อยละ 32.7 ใน พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 31.5 ใน พ.ศ. 2554 โดยความชุกของนักดื่มชายลดลงเล็กน้อย คือ จากร้อยละ 55.9 ใน พ.ศ. 2544 เป็น ร้อยละ 53.4 ใน พ.ศ. 2554 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความชุกในการดื่มของประชากรหญิงจะไม่สูงมาก แต่ก็มีทิศทางเพิ่มขึ้นในช่วงที่ ผ่านมา คือ จากร้อยละ 9.8 ใน พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 10.9 ใน พ.ศ. 2554 นอกจากนี้พบว่า ระหว่าง พ.ศ. 2544 ถึง พ.ศ. 2554 ในขณะที่ความชุกของนักดื่มที่เป็นประชากรวัยทำงานลดลงร้อยละ 2 แต่การดื่มของเยาวชนที่มีอายุ 15 - 24 ปี กลับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ใน พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 23.7 ใน พ.ศ. 2554 หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 9.5 สำหรับปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรไทยเพิ่มขึ้นมากในช่วง พ.ศ. 2540 - 2554 คือ มีปริมาณการดื่มเพิ่มขึ้นจาก 37 ลิตรเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคนต่อปี ใน พ.ศ. 2540 เป็น 52 ลิตรเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคนต่อปี ใน พ.ศ. 2554 หรือคิดเป็น 7.1 ลิตร

แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ต่อคนต่อปี ซึ่งเทียบได้กับการดื่มเบียร์ประมาณ 226 ขวดใหญ่ต่อปี หรือ 19 ขวดต่อเดือน หรือเทียบได้กับการดื่มสุราประมาณ 25 ขวดกลมต่อปี หรือประมาณ 2 ขวดกลม ต่อเดือน ถือเป็นรูปแบบการบริโภคที่มีความเสี่ยงสูงในการเกิดผลทางด้านสุขภาพและทางสังคม ทั้งในระยะเฉียบพลันและเรื้อรัง ใน พ.ศ. 2554 มีผู้ดื่มสุราในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำนวนกว่า 7.5 ล้านคน หรือเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ดื่มเป็นผู้ดื่มประจำ (Regular Drinker) ซึ่งดื่มทุกสัปดาห์ เมื่อพิจารณาการดื่มประจำ พบว่า มีผู้ดื่มทุกวัน และเกือบทุกวันเกือบ 2.8 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ของผู้ดื่มทั้งหมด โดยในกลุ่มนักดื่มชายมีสัดส่วนนักดื่มทุกวันหรือเกือบทุกวันสูงกว่านักดื่ม หญิงอย่างชัดเจน คือ ร้อยละ 20 และร้อยละ 10.2 โดยสัดส่วนของนักดื่มประจำ ทั้งหมดเพิ่มจาก ร้อยละ 35 ใน พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 44.2 ในพ.ศ. 2554 นอกจากนี้ ในการสำรวจ พ.ศ. 2554 พบว่านักดื่มไทยดื่มหนักหรือการดื่มหัวราน้ำซึ่งเป็นการดื่มเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประมาณร้อยละ 35 ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา และกล่าวได้นักดื่มไทยดื่มหนักเป็นประจำ หรือดื่มหนักอย่างน้อย 1 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยผู้ชายมีการดื่มหนักหรือการดื่มหัวราน้ำมากกว่าผู้หญิง และกลุ่มเยาวชนอายุ 15 - 24 ปีมีสัดส่วนของผู้ดื่มหนักมากกว่ากลุ่มอายุอื่น โดย 2 ใน 5 ของนักดื่มเยาวชนเคยดื่มหนัก จากการดื่มใน 12 เดือนที่ผ่านมา (กองสุศึกษา, 2558)

ทั้งนี้ เนื่องด้วยจังหวัดหนองคาย เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของไทยเพื่อรองรับ AEC และเป็นพื้นที่ชายแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ซึ่งมีการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่มได้โดยง่าย และจากรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับท้องถิ่น จังหวัดหนองคาย ปี 2558 ในภาพรวมของจังหวัดหนองคาย พบว่า ประชากรในท้องถิ่นมีจำนวนทั้งสิ้น 509,890 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย เพศหญิง จำนวน 255,059 คน คิดเป็นร้อยละ 50.02 เพศชาย จำนวน 254,831 คน คิดเป็นร้อยละ 49.98 ตามลำดับ และมีจำนวนครัวเรือนในท้องถิ่นทั้งสิ้น 157,573 ครัวเรือน ในปี 2558 มีประชาชนที่ติดสุราจำนวน 1,912 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย, 2558) อย่างไรก็ตาม จังหวัดหนองคาย โดย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุกแห่ง ได้ทำการศึกษาเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนจังหวัดหนองคาย พบว่า ประชาชนอายุ 15 - 74 ปี ขึ้นไปร้อยละ 18.3 (104,130 คน) ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เป็นประจำ และร้อยละ 4.97 (29,387 คน) ดื่มนาน ๆ ครั้ง ส่วนประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ประชากรนิยมดื่มมากที่สุด ได้แก่ เบียร์และสุราขาว คิดเป็นร้อยละ 33.0 และ 32.3 ตามลำดับ ขณะที่ผลสำรวจจากนักเรียนมัธยมศึกษาในหนองคาย พบว่า นักเรียนชายและหญิงที่ดื่มสุราระบุว่าเริ่มดื่มตั้งแต่อายุระหว่าง 13-14 ปี ด้วยอัตราส่วนสูงที่สุดประมาณร้อยละ 44 และ 46 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชายและหญิงที่อายุ 17-20 ปี ระบุว่าเริ่มดื่มเมื่ออายุ 15-16 ปี สูงสุดด้วยอัตราใกล้เคียงกันคือประมาณร้อยละ 43 และ 40 ตามลำดับ จึงมีแนวโน้มว่านักเรียนเริ่มหัดดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์เมื่ออายุน้อยลงเรื่อย ๆ และปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ขยายเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น จากปัจจัยต่างๆ เช่น ความอยากรู้อยากลอง การเข้าถึงสื่อโฆษณา เป็นต้น จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2557 พบว่า ภาพรวมของนักดื่มอายุ 15 ปีขึ้นไป ค่อนข้างคงที่ โดยมีทิศทางลดลงเล็กน้อย โดยในปี พ.ศ.2557 มีความชุกอยู่ที่ร้อยละ 32.3 ซึ่งลดลงร้อยละ 1.22 หรือลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.09 ต่อปี อย่างไรก็ตาม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนกลุ่ม อายุ 15 – 19 ปี ในช่วงเวลา 13 ปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.5 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.96 ต่อปี นอกจากนี้ การสำรวจยังพบอีกว่าคนไทยใช้เวลาเฉลี่ยเพียง 4.5 นาที ในการเดินทางไปร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สิริกร นามลาบุตรและวรานิษฐ์ ลำไย, 2561)

บนพื้นฐานของการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาการดื่มสุรา ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า กลุ่มเยาวชนที่มีอายุ 13 - 20 ปี เป็นกลุ่มที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด เพราะไม่เพียงแต่การเริ่มดื่มสุราที่มีอายุน้อยลง และได้ขยายออกไปอย่างกว้างขวางทั้งเยาวชนชายและหญิง อีกทั้งการดื่มสุรามีความชุกมากขึ้น เกิดนักดื่มหน้าใหม่ ก่อให้เกิดผลกระทบมากมาย ทั้งต่อตัวผู้ดื่มสุรา ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งผลเสียหรือผลกระทบที่เกิดจากของดื่มสุรามีมากมายหลายด้าน และเยาวชนเหล่านี้ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าจะเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศชาติ การสร้างแนวทางและแนวคิดที่ถูกต้องในการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการบริโภคสุราจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นโครงการวิจัย “ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแก้ไขปัญหาคาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย” จึงเป็นกลยุทธ์/ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการแก้ไขวิกฤตการบริโภคสุราของเยาวชนรวมถึงป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ โดยการศึกษาสาเหตุที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการบริโภคสุราของเยาวชน ลักษณะการดื่มสุรา ผลกระทบจากการบริโภคสุราในเชิงลบและเชิงบวก ในลักษณะต่างๆ พฤติกรรมที่เป็นแรงจูงใจในการดื่ม และการสร้างแนวทางในการจัดหารูปแบบหรือกิจกรรมที่เหมาะสมภายใต้บริบทความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำกับ ควบคุม และติดตามสภาพปัญหาของเยาวชนและบูรณาการระหว่างหลักพุทธธรรมทางพระพุทธศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาสังคม ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมภายใต้บริบทของความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณีนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหาและพฤติกรรมบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหาและพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนจังหวัดหนองคาย ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 กลุ่มตัวอย่าง เยาวชนที่มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา จำนวน 3 อำเภอ 26 ตำบล ในจังหวัดหนองคาย ได้แก่ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอสังคม และอำเภอเฝ้าไร่ ใช้การสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) ใช้การเลือกแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยกำหนดได้ล่วงหน้า ได้จำนวน 234 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 5 ตอน

2. รูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

2.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยพิจารณาเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือตามคุณสมบัติ จำนวน 32 รูป/คน

2.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญระดับอำเภอจำนวน 3 อำเภอ ประกอบไปด้วย อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอสังคม และอำเภอเฝ้าไร่ ได้อำเภอละ 13 รูป/คน รวมจำนวน 39 รูป/คน

2.2 การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

การสนทนากลุ่มเฉพาะกลุ่มใหญ่ (Focus Group Discussion) ระดมสมอง (Brain Storming) จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 รูป/คน โดยต้องการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ หาลักษณะร่วม (Common Character) รวมถึงหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคายในหลากหลายมิติ

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.31 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เกี่ยวกับความร่วมมือกรรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย จำนวน 10 กลุ่มคำถาม

2.3.2 ผู้วิจัยใช้ข้อค้นพบจากการวิจัยที่ผ่านมาเป็นเครื่องมือในการสนทนากลุ่ม ซึ่งประกอบไปด้วย 3 กลุ่มคำถามหลัก

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์/การสนทนากลุ่ม อาศัยความร่วมมือระหว่างกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นและบูรณาการระหว่างหลักพุทธธรรมในทางพระพุทธศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมกับปัญหาการดื่มสุราจะสามารถนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติการบริโภคสุราอย่างไร โดยนำไปใช้กับกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหาและพฤติกรรมบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิจัย ดังแสดงตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหาและพฤติกรรมบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนที่เป็นการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของเยาวชนภาพรวม พิจารณาเป็นรายด้านและในภาพรวม

การรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มสุรา	ระดับการรับรู้			
	$\bar{x}$	S.D.	อันดับ	ระดับ
1. ผลกระทบด้านสุขภาพ	4.14	.80	1	มาก
2. ผลกระทบต่อครอบครัว	4.13	.88	2	มาก
3. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ	4.09	.89	3	มาก
4. ผลกระทบต่อสังคม	4.04	.90	4	มาก
5. ผลกระทบต่อศาสนา	4.04	.90	5	มาก
เฉลี่ย	4.09	.80		มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของเยาวชน โดยรวมมีการรับรู้ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้ มีการรับรู้ผลกระทบด้านสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.14 มีการรับรู้ผลกระทบต่อครอบครัว มีค่าเฉลี่ย

อยู่ที่ 4.13 มีการรับรู้ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09 มีการรับรู้ผลกระทบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 และ มีการรับรู้ผลกระทบต่อคำสอนทางศาสนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04

2. ผลการศึกษารูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย จากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า

2.1 การวิเคราะห์รูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

2.1.1 ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับสภาพทั่วไปของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมของเยาวชนในจังหวัดหนองคายถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีโดยที่เยาวชนยังรู้จักภัยของตน ทั้งนี้ เยาวชนจะมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกที่อยู่ในสถานศึกษายังมีคุณครูที่คอยกำกับดูแลให้คำแนะนำในเรื่องโทษและพิษภัยของการดื่มสุรา กลุ่มที่สอง คือกลุ่มที่อยู่นอกสถานศึกษา และกลุ่มที่สาม คือกลุ่มใช้แรงงาน แต่กลุ่มนี้จะหนักที่สุดในเรื่องการดื่มสุรา อีกทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว จะมีกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดคอยติดตาม กำกับควบคุมพฤติกรรมอยู่ตลอด

“การแก้ปัญหาทางสังคมของเยาวชน กำลังหลักในการกำกับติดตามพฤติกรรมเป็นกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะผู้ทำงานสายการปกครอง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เป็นต้น กลุ่มคนเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคนในพื้นที่ สามารถพูดคุยกับกลุ่มเยาวชนให้เกิดความเข้าใจได้” (หน่วยงานภาครัฐ 2, 2562)

2.1.2 ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับพฤติกรรมการดื่มสุราของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อดื่มแล้วส่วนมากจะเป็นเรื่องอุบัติเหตุและการทะเลาะวิวาท นอกนั้นก็จะเป็นอาชญากรรม หากเปรียบเทียบชุมชนเมืองและตามเขตนอกเมือง ปัญหาของชุมชนเมืองจะมากกว่า ส่วนชุมชนตามเขตนอกเมืองนั้นก็จะมีกรมการปกครองตั้งแต่ระดับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่คอยกำกับ ดูแล

“ปัจจุบันกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตั้งด่านตรวจความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่เป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องเมาแล้วขับ เรื่องทะเลาะวิวาท ปัญหาเหล่านี้ไม่ค่อยจะมีเพราะเยาวชนค่อนข้างที่กลัว” (ชุมชน 2, 2562)

2.1.3 ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับสถานการณ์ผลกระทบการดื่มสุราของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนจะมีการสังสรรค์กันในช่วงเวลา

หวั่นหรือตามเทศกาลที่เจอบ่อย จะช่วงวัยประมาณมัธยมต้นและมัธยมปลาย ในลักษณะเป็นกลุ่มเล็กไม่เห็นเป็นสังคมใหญ่ แต่ถ้ามองในกรณีที่ไม่ใช่เทศกาลส่วนใหญ่จะพบเจอตามหมู่บ้าน ตามงานประเพณีไม่ว่าจะเป็นงานรื่นเริงตามหมู่บ้านหรืองานที่เป็นงานฉาบปอกิจ ประเพณีแต่ละหมู่บ้านจะพบเห็นในลักษณะแบบนี้บ่อย

“การรวมกลุ่มก่อนปี 2557 ปัญหาวัยรุ่นจะมีมาก ตั้งแต่ คสช.เข้ามารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ปัญหาการรวมกลุ่มดื่มสุราตามข้างถนนลดน้อยลง เพราะมีการกวดขันอย่างเข้มงวด” (เยาวชน 3, 2562)

2.1.4 ความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับยุทธศาสตร์นโยบาย แผนงาน โครงการ ในการดูแลการดื่มสุราของเยาวชนของหน่วยงานภาครัฐ ในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า จะเน้นส่งเสริมให้เยาวชนได้ตระหนักรู้ได้ว่าโทษของสุราเกิดผลอะไรบ้าง ตั้งแต่อนุบาล ประถม มัธยม จึงต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผสานความร่วมมือเข้าไปดูแลและให้คำแนะนำตั้งแต่อนุบาลมาเรื่อย ๆ โดยทำเป็นการรวมกลุ่มหน่วยงาน เยาวชนจะได้เห็นความหลากหลายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

“ทุกหน่วยงานให้ความร่วมมือในการเข้ามาให้ความรู้พิษของสุรา และปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดื่มสุรา ทั้งตำรวจ อนามัย ฯลฯ เข้ามาให้ความรู้เป็นระยะ” (หน่วยงานภาครัฐ 3, 2562)

2.1.5 ความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชนที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่า มีการรณรงค์ มีด่านตรวจแอลกอฮอล์ มีการควบคุมอย่างจริงจัง ทั้งฝ่ายปกครอง สาธารณสุข สรรพสามิต แต่ก็ยังมีการลักลอบจำหน่ายสุราให้กับเด็กและเยาวชน

“การดำเนินการไม่เกิดความต่อเนื่อง ทำเป็นแค่กิจกรรมโครงการ เสร็จแล้วก็ไม่ขยายผลต่อ มีแต่การตั้งด่านตรวจของฝ่ายปกครองที่ยังได้ผลดี” (ชุมชน 3, 2562)

2.1.6 ความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า มีการออกไปให้คำแนะนำกับเยาวชนเป็นประจำไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทางสาธารณสุขดูแลเรื่องของพระราชบัญญัติการดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งตำรวจลงไปที่สถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นสอนเรื่องวินัยจราจรการปฏิบัติตนและรณรงค์ไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกส่วนหนึ่งก็คือฝ่าย

ปกครองซึ่งฝ่ายปกครองจะมีโครงการอย่างเช่นนำเยาวชนเข้าไปร่วมเครือข่ายของแกนนำเยาวชน ผูกอบรมเพื่อที่จะส่งเขากลับเข้าไปในสถานศึกษาหรือเข้าไปในกลุ่มเยาวชนที่เขาอยู่เพื่อที่จะไปกระจายแนวความคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแบบนี้ต่อไป

“โครงการอบรมเยาวชนเป็นโครงการที่ดี เพราะที่ผ่านมามีแค่สถานศึกษาดำเนินการ แต่ปัจจุบันกรมการปกครองมีส่วนสำคัญในการอบรมเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาให้เกิดความเข้าใจในสารเสพติดทุกประเภท” (ชุมชน 1, 2562)

2.1.7 ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหา อุปสรรค จุดอ่อน จุดแข็ง เกี่ยวกับการดื่มสุราของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า นอกจากกรมการปกครองแล้ว มีหลายหน่วยงานดำเนินการแต่ไม่ได้บูรณาการร่วมกัน

“สถาบันสงฆ์มีส่วนสำคัญในการอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชนในการเป็นพลเมืองดีวิถีพุทธ ห่วงไกลอบายมุข สร้างความมั่นคงของชีวิต (พระสงฆ์นักพัฒนา 1, 2562)

2.1.8 ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับหลักพุทธธรรมที่สามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า จะเป็นการส่งเสริมด้านประเพณีวัฒนธรรมอีสานที่มีอยู่ 12 อย่างหรือฮีต 12 เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมในทุก ๆ กิจกรรมอยู่แล้วถือเป็นแนวทางการสอนเชิงพุทธที่ผสมผสานกับวิถีชีวิตของผู้คนในการใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท อีกทั้งเรื่องพื้นฐานคงจะเป็นศีล 5 เพราะศีล 5 สามารถช่วยแก้ไขได้ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่นหรือบุคคลที่ดื่มสุราชนิดต่าง ๆ อีกทั้งการเข้าค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรม ถือว่าได้ผลดีมาก แต่ต้องให้ดำเนินการต่อเนื่อง อาจจะเดือนละ 1 ครั้ง หรือทุกไตรมาส เพื่อให้เยาวชนได้เข้าถึงคุณธรรมที่สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะมาส่งเสริมในลักษณะของโครงการที่ให้จัดกิจกรรมและอำนวยความสะดวกแก่พื้นที่

“พระสงฆ์จะใช้กุศโลบายในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ โดยความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดให้วัดเป็นศูนย์กลางในการบำบัดผู้ติดสุรา และให้ธรรมะกับผู้ติดสุรา เพื่อไม่ให้เกิดความเครียด เพราะที่ผ่านมาปัญหาทั้งในระดับครอบครัว สังคม ล้วนเป็นจุดเริ่มต้นจากการดื่มสุรา เพราะฉะนั้นหากเอากลุ่มคนเหล่านี้ออกจากสุราได้ ปัญหาที่อาจจะลดน้อยลง” (พระสงฆ์นักพัฒนา 3, 2562)

2.1.9 ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาการบริโภคสุราของเยาวชน กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำบุคคลที่ติดสุราหรือติดสารเสพติดไปให้พระสงฆ์ที่ดูแลในเรื่องของการออกห่างสุราทำการรักษาและบำบัดตามวิถีทางพระพุทธศาสนา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาการบริโภคสุราของเยาวชนมีหลากหลาย เพียงแต่สถานการณ์ทางสังคมเปลี่ยน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนเปลี่ยน จึงทำให้การดำเนินชีวิตของคนเปลี่ยนไปด้วย เช่น การกินข้าวร่วมกันภายในครอบครัวพร้อมหน้าพร้อมตาและมีการพูดคุย อบรม ระหว่างกินข้าว แบบนี้เริ่มจะหายาก อีกทั้งสมุนไพรรักษาสุรา สาบานออกสุรา ฯลฯ ประการเหล่านี้หากมีการฟื้นฟูและให้ความสำคัญจะกลับมามีบทบาทในวิถีชีวิตของคนอีก

“วิถีชีวิตของคนสมัยนี้เปลี่ยนไปมาก เพราะพ่อแม่ที่ เป็นผู้ปกครองปล่อยให้ลูกอยู่กับตายายแล้วไปทำงานหาเงิน ลูกอาจจะขาดความอบอุ่น ทำให้ไปติดเพื่อน หากได้เพื่อที่ดีก็ดีไป หากได้เพื่อนไม่ดีก็พาไปในทางที่ผิด ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งการพูดคุยกันเวลากินข้าว และการสาบานออกสุรา เริ่มเลือนรางหายไป แต่หากหน่วยงานภาครัฐให้ความสนใจ ฟื้นฟูอนุรักษ์ขึ้นมาใหม่ อาจจะนำมาสู่การแก้ปัญหาคัดค้านการดื่มสุราของประชาชนได้ (ปราชญ์ชาวบ้าน 1, ผลการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชนที่ผ่านมา, 2562)

2.1.10 กิจกรรมบริการทางสังคมเพื่อการสร้างสรรคและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์สำหรับเยาวชน มีหลากหลายกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมบริการทางสังคมเพื่อการสร้างสรรคและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การออกกำลังกาย การทำกิจกรรมจิตอาสา การหาอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ สร้างสิ่งทดแทน ฯลฯ แต่บางกิจกรรมขาดการกำกับดูแลจากผู้ใหญ่ เช่น เล่นกีฬา แทนที่จะสร้างสรรคกลับกลายเป็นว่าเล่นกีฬาเสร็จดื่มสุราต่อ ซึ่งไม่เกิดผลดี หากเป็นไปได้ทุกกิจกรรมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ สร้างขวัญและกำลังใจ อาจจะยกย่องเชิดชูเยาวชนต้นแบบประจำจังหวัด เพื่อให้เป็นฮีโร่เยาวชนคนดีต้นแบบ มีการรวมกลุ่มเยาวชนทำกิจกรรมเยาวชนจิตอาสาทุกเดือน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตื่นรู้ในบทบาทหน้าที่ของตน กรมการปกครองจะมีการคัดเลือกเยาวชนต้นแบบทั้งในระดับอำเภอและจังหวัดหรือส่งเสริมการรวมกลุ่มทำกิจกรรม

“การจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้เยาวชน จะทำให้เยาวชนเกิดการแข่งขันกันทำความดี” (เยาวชน 1, 2562)

2.2 ผลการวิเคราะห์ รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย เป็นผลจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

2.2.1 รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

ภาพที่ 1 รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

ภาพที่ 2 รูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาคัดค้านการดื่มสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

ภาพที่ 3 รูปแบบความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาคัดค้านการดื่มสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

2.2.2 รูปแบบการขับเคลื่อนความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

ภาพที่ 4 รูปแบบการขับเคลื่อนความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนามาอภิปรายได้ตามประเด็นดังนี้

1. ความร่วมมือกรมการปกครองท้องถิ่นในการจัดการสภาพปัญหาและพฤติกรรมกรมการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนที่เป็นการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของเยาวชน โดยรวมมีการรับรู้ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้ มีการรับรู้ผลกระทบด้านสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.14 มีการรับรู้ผลกระทบต่อครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 มีการรับรู้ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09 มีการรับรู้มีการรับรู้ผลกระทบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 และ มีการรับรู้ผลกระทบต่อการศาสนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 แสดงให้เห็นว่า แม้เยาวชนจะมีการรับรู้ผลกระทบของการดื่มสุราอยู่ในระดับมาก แต่สถิติการดื่มสุราก็ไม่ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ ได้ศึกษาพฤติกรรมกรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่าในอนาคตนักศึกษาล้วนส่วนใหญ่จะยังดื่มสุราเหมือนเดิม (ร้อยละ 44.0) และคาดหวังว่าการดื่มสุราจะไม่ส่งผลกระทบกับผลการเรียน (ร้อยละ 71.4) รับรู้คือ การสัมผัสที่มีความหมาย การรู้เป็นการแปลหรือตีความ

แห่งการสัมผัสที่ได้รับออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายหรือที่รู้จักเข้าใจ ซึ่งในการแปลหรือตีความนี้จำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิมหรือความชัดเจนที่เคยมีมาแต่หนหลัง ถ้าไม่มีความรู้เดิมก็จะไม่มีการรับรู้สิ่งเร้านั้น ๆ จะมีแต่เพียงการสัมผัสสิ่งเร้าแทน (สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ , 2553)

2. รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาคความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย โดยรวมแล้วสามารถย่อเป็นหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา ซึ่งก็คือการดูแลสุขภาพทางกายและใจ และเมื่อทุกมิติ ทางกาย ทางใจ และปัญญาดีแล้วย่อมจะส่งผลต่อมิติทางสังคมที่ดีตามมา ดังที่ นิดา ตั้งวินิต ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในผู้สูงอายุ ผลการวิจัยพบว่าหลักพุทธธรรมกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นรูปธรรม การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุให้สมบูรณ์ทั้ง 4 มิติดังนั้น สามารถนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ “พุทธธรรม หรือ พระธรรม” หมายถึง ธรรม ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงค้นพบและนำออกเผยแผ่หรือคำสอนของพระพุทธเจ้า เกี่ยวกับความจริงตามธรรมชาติของทุกซ์และวิธีการดับทุกซ์ พุทธธรรม ของพระพุทธเจ้านั้นแต่เริ่มสืบทอดกันด้วยวิธีท่องจำแบบปากต่อปาก สมัยต่อมาจึงได้มีการบันทึกไว้เป็นตัวอักษร คัมภีร์ที่บันทึกพุทธธรรมนั้น เรียกว่า พระไตรปิฎก และมีคำอธิบายจัดไว้เป็นหมวดคัมภีร์ เรียกชื่อต่าง ๆ อาทิ อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา เป็นต้น (นิดา ตั้งวินิต, 2559); (พระสมภาร อานนโท, 2548)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเสริมสร้างการเรียนรู้หลักพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมบริการทางสังคมในการแก้ไขปัญหาคความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย มี 3 รูปแบบ ที่นำไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคการดื่มสุราสำหรับเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย 1) รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับพุทธธรรมในการแก้ไขปัญหาคความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย 2) รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาคความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย 3) รูปแบบความร่วมมือกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับกิจกรรมบริการทางสังคม ในการแก้ไขปัญหาคความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย ส่วนข้อเสนอแนะทั่วไป 1) รัฐบาลควรลด ละ เลิก การดื่มสุราอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยความร่วมมือจากหลาย ๆ หน่วยงาน 2) ปลุกฝังให้เยาวชนและทุกกลุ่มอายุได้ตระหนักถึงโทษและพิษภัยของการดื่มสุรา 3) ส่งเสริมให้ครอบครัวมีบทบาทและเป็นตัวอย่างที่ดีของเยาวชนในการไม่ดื่มสุรา และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรเป็นงานวิจัยที่ร่วมมือกันหลายฝ่ายทั้ง

สถาบันการศึกษา ชุมชน และครอบครัว ในการร่วมกันแก้ปัญหาการดื่มสุรา 2) ควรเป็น การวิจัยที่ให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์การลด ละ เลิกการดื่มสุราเกิดความตระหนักใน พิษภัยของสุรา สร้างพลัง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และต่อต้านการดื่มสุรา โดยเยาวชนเอง 3) การดำเนินโครงการวิจัยควรดำเนินการหลายกลุ่มทางสังคม เพื่อให้เกิดการศึกษาเปรียบเทียบเห็นความเหมือนความต่างเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาในภาพรวมของประเทศต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และกิจกรรมบริการทางสังคมในกลุ่มเยาวชนที่ดื่มสุรา: กรณีศึกษากลุ่มเยาวชนในจังหวัด หนองคาย” ขอขอบคุณ ความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ภายใต้การกำกับของ สสส. ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัย อีกทั้ง กรมการปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ที่อำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่และการติดต่อประสานงาน รวมถึงเจ้าของเอกสาร ตำราและเอกสารต่าง ๆ และผู้ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กมล วัฒนพร และคณะ. (2550). รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์: รายงานจังหวัด พ.ศ. 2550. นนทบุรี: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- กองสุขศึกษา. (2558). สถิติการดื่มสุรา. เรียกใช้เมื่อ 18 ธันวาคม 2562 จาก <http://www.hed.go.th/news/4729>
- ชุมชน 1. (8 พฤศจิกายน 2562). ผลการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชนที่ผ่านมา. (กุลชนิษฐ์ อติรุจโชติศิริ, ผู้สัมภาษณ์)
- ชุมชน 2. (8 พฤศจิกายน 2562). ผลการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชนที่ผ่านมา. (กุลชนิษฐ์ อติรุจโชติศิริ, ผู้สัมภาษณ์)
- ชุมชน 3. (8 พฤศจิกายน 2562). ผลการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชนที่ผ่านมา. (กุลชนิษฐ์ อติรุจโชติศิริ, ผู้สัมภาษณ์)
- นิดา ตั้งวินิต. (2559). การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมใน ผู้สูงอายุ. วารสารสวนปรง, 32 (2), 47-65.
- ปราชญ์ชาวบ้าน 1. (5 พฤศจิกายน 2562). ผลการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชน ที่ผ่านมา. (จันทน์ ฝมไผ่, ผู้สัมภาษณ์)
- พระสงฆ์นักพัฒนา 1. (6 พฤศจิกายน 2562). ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับ การแก้ไขปัญหาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย. (จันทน์ ฝมไผ่, ผู้สัมภาษณ์)

- พระสงฆ์นักพัฒนา 3. (6 พฤศจิกายน 2562). ผลการดำเนินการควบคุมการดื่มสุราของเยาวชนที่ผ่านมา. (จ่านงค์ ผมไผ, ผู้สัมภาษณ์)
- พระสามารถ อานนโท. (2548). ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม. ใน วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- เยาวชน 1. (5 พฤศจิกายน 2562). ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแก้ไขปัญหาคาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย. (เกษฎา ผาทอง, ผู้สัมภาษณ์)
- เยาวชน 3. (5 พฤศจิกายน 2562). ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแก้ไขปัญหาคาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย. (เกษฎา ผาทอง, ผู้สัมภาษณ์)
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย. (2558). รายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี 2558 (อปท.) สรุปภาพรวมจังหวัดหนองคาย. เรียกใช้เมื่อ 18 ธันวาคม 2562 จาก <http://bie.m-society.go.th>
- สิริกร นามลาบุตรและวารานิชฐ์ ลำไย. (2561). ลักษณะของภัยเหล้ามือสองที่เกิดจากการดื่มของเยาวชนในสถานศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 14 (2), 96-97.
- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ . (2553). ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- หน่วยงานภาครัฐ 2. (5 พฤศจิกายน 2562). ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแก้ไขปัญหาคาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย. (เกษฎา ผาทอง, ผู้สัมภาษณ์)
- หน่วยงานภาครัฐ 3. (5 พฤศจิกายน 2562). ความร่วมมือกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการแก้ไขปัญหาคาความต้องการบริโภคสุราของกลุ่มเยาวชนในจังหวัดหนองคาย. (เกษฎา ผาทอง, ผู้สัมภาษณ์)